

199.

URBANO VIII.

PONT. OPT. MAX.

DE IPSIVS POEMATIS

Προσκυωτικά τρίγλωττα

Mariani Valguarnera.

Εἰς Ποιήματα ΟΥΡΒΑΝΟΥ ΤΟΥ ΟΓΔΟΥ

Ἀρχιερέως τῆς μεγίστης.

- 1   ὄνομα μέλα, ὡς ἕνδεσθ' ἄγου ἔχον,
    ΩΣ Ορχαμι, μινέτ' ἔσπατα σερφῶρ ὑποφῆτα Θείατ,
- 2 Θαμβάλι μὲν ἱμιμεν, τοικέτα χάλι' ἀπόγασ
 Ἀνεί μιλοβότα, τόν, ἐπὶ ἐσελίλυθε ἄτυ,
 Νῆϊν ἀγγάωρ, αἰ ἀλάμοτα καθρὸν ἐδίτη
 Εἰσάγαγεν βασιλί ἐπάονες, ἔργα νοστῆ
 Κάμεα δαδάλειο βαδουπλότοι μελάδρσ.
- 3 ΑΜ' ὄγ' ἔχεκτεάνωρ ἐπεθάμβει πρώτα πυλάωρ
 χρυσοῖς ἐλέφαντα πιωπαρμῶν ἐκτοδο ἕλοις,
- 4 Πικραγδάτωρ ἔπατα λίθων πολυδάδαλον ἀγλῶν
 Δέρκετα, κελίς ἐκτύφωγία κούκων ἐλίερον.
- 5 Εἶτα δὲ θεουμάνωρ γυγίω χρυσοκλατοῦ ἀυλῶ,
 Πλάξεται ἀλωπρῆσαλλει ἐύρρῶν ἔμμα τιτάνων.
- 6 Κάωσι, κατσίησι κικαμῶτα δόματα τίχνας
 Διδῆ σιβαγαάμω , τὸ ἔνω ἀνένάκτο φασί.
- 7 Τρισυφκαρεν φῶτες, ἢ τετράκεις, διτάδε καλέ
 Δόκωτα ναιτέκσι, καὶ ἔλφισι ἕξωχα πάτωσι.
- 8 Ως ἄ' ἔγωγε, Πάτερ, διδυμίδρσεν ἔχον ἀκῶρ
 Σῶμηλιαν ἄπερ ἄουσις, καὶ ἐλλῶδι φανῆ
 Θεουμάνι' ἀϊδίσις ἕδελεσ σελίδεσι χαράκωρ,
 Ἀφρῶν μὲν τελλῶδιαν ἐκισπρῆσι δὲ με τῆδεσῶσι.

In Poëmata VRBANI VIII.

PONT. MAX.

- 1 **C** Armina ut agnovi, divinum ut protinus hausi
 Aure sonum, Aonidum moderator summe Dearū,
 Haud verò interpres posthac, nec, ut ante, sacerdos,
 2 Alme Pater, stupuiq̄ animis, atque oris hiatu.
 Ut pecoris custos, caulis quem fortè relictis
 Errantem populo in magno, ignarumq̄ viarum,
 Atque urbe in media vestigia tarda trahentem
 Aulæi proceres regali splendida gaza
 Spectatum magni duxere ad tecta tyranni.
 3 Ille autem ingreditur cum primum limina, postes
 Verticibus clavorum aureis, sectoq̄ elephanto
 Suspicit insignes: 4 admirans inde coruscum
 Fulgorem lapidum, Phoebi iubar increpat ardens.
 5 Tum trabibus pictis inhians, auroq̄ decoris,
 Assidue hinc atq̄ hinc dum pervaga lumina iactat,
 Omnia per volitat summi laquearia tecti.
 6 Miratusq̄ diu, corde & veneratus ab imo
 Clara micante auro penetralia, & arce magistra,
 Hanc tandem attonito rupit de pectore vocem.
 7 O quàm felices, ac terque quaterque beati,
 Quis fortuna dedit tales habitare penates!
 8 Sic ego, sancte meas Genitor postquam imbuat aures
 Ausonio Graioq̄ sono mirabile carmen,
 Quo geminum eternis voluisti intexere chartis,
 Obstipuique, hasque diu, dumque hæreo, & ipsam
 Expleri mentem nequeo numerisque modisque,

Has

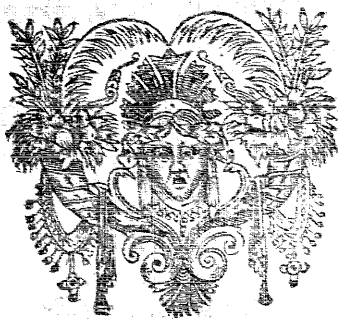
- Has demum effudi, stupefactus corde, loquelas.*
9 *O nitor eloquij! ô pulcri facundia quanta est*
Carminis! At numerum famulorum explere Tuorum
Non mihi sorte datum. Natos ô alite dextra,
Blanda Tua quibus est vocis consueta venustas!
10 *Fortunate nimis; ergo Te sceptrâ tenentem*
Musarum, non iam comitem, sociumq; vocabo.
Nam Te Pieridas, Phoebumq; anteire canendo
Carmina testantur cœlesti imbuta lepore.
11 *Nunc Tu Castalidum nobis dominator aquarum,*
Nunc Pindi regnator eris, quem gratia lingua
Conspicuum late reddit, quem gloria plectri.
12 *Ne vincire dehinc hedera pallente capillos,*
Neu lauro redimire velis Parnasside: turpe est
Cæsariem cingant ferta hæc si vilita claram.
13 *Neve Tibi serpat circum sacra tempora myrtus,*
Et fertum Veneri myrtus, & germen amicum,
Myrtus amor Charitum, quamquã Tua florea cunctas
Sermonis reddelet Venere, Charitesq; Camœna.
14 *Ipsè quidem folijs semper viridantis oliva,*
Aut palma, illustres audcrem innectere crines,
Ingenio quoniam, ac sopia Tritonida vincis.
Et dulci superas Heliconia numina cantu.
15 *Sed nec palma placet, sed nec mihi termes oliva;*
Namque tiara Tuo capiti terno ordine surgit,
Aurea, multiplici gemmarum luce coruscans,
16 *Quã Christus, soboles aterni sacra parentis,*
Sponte Tibi celebrem voluit circumdare frontem;
Nempe suis quod & Ipse comès gestare dedisti

Αμφιπεριτίχας σφίκαν ἐπίθκει καγῶν,
Ὅς ἴπερ ἐσφάττωσας ἐν κάρῃ ἀγῆσιν ὕμνωσ.

- 17 Χάρε πάτερ, μερέπων καινοπύργατε, θαύμα βροτείσι,
Χριστογόναι λαβ δευτεροπίθ ἴφι ἀνάσων,
Κάε πόντου χριστοῖο μέγα κρήων βασιλεῖθ.
- 18 Ὅς λάχες ἀθερίων φορέσαι κλιπίδα πυλάων,
Κελεύμωσι δὴρετρον ἐφημερίοισι ἀοίγας
- 19 Χάρε τοῖς μελέται θεὸν μέγα ὕμνοπολεύσας.
- 20 Ἰλαδί μοι, καὶ ταῦτα δέχο τὰ πύλλια πρόφρω,

- A te contextas Mulae flore corollas.*
- 17 *Salve hominum, Pater, unus apex, que suspicit Orbis,
Christiadum qui secpira tenes, das iura piorum
Electo generi, sanctiq; es rector ovili.*
- 18 *Quem gemina decorant claves stellantis Olympi,
Vnus, qui referas mortalibus atria cæli.*
- 19 *Salve, ô plectripotens, qui numina celsa Tonantis
Alcisonis celebras numeris, citharâque canorâ.
Adsis ô, faveasque libens, vultuque benigno*
- 20 *His modulis facilem, Pater optime, porrige dextram.*

DE HISDEM POEMATIS.

Carmina quæ quondã Isacides Iordanis ad undas

Pollenti cecinit pectore, plena Deo:

*Quæ Thebanus olor * Mæandris dædala miris*

Implicuit, Dircen dum resonare facit:

Quosque dedit vates Venusinus pollicis ictus,

Lesboæ doctus tendere fila lyrae:

Id totum, alme Pater, plectro maiore sonantem

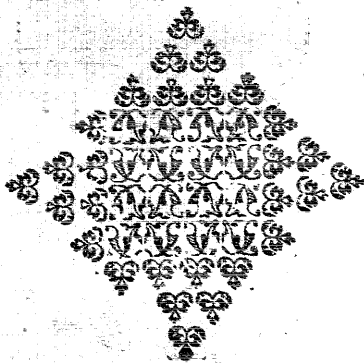
Te tua Roma audit, Te Latiumque tuum.

Hinc meritò triplicis capiti fers præmia palmæ;

Dicite Io: triplex palma, corona triplex.

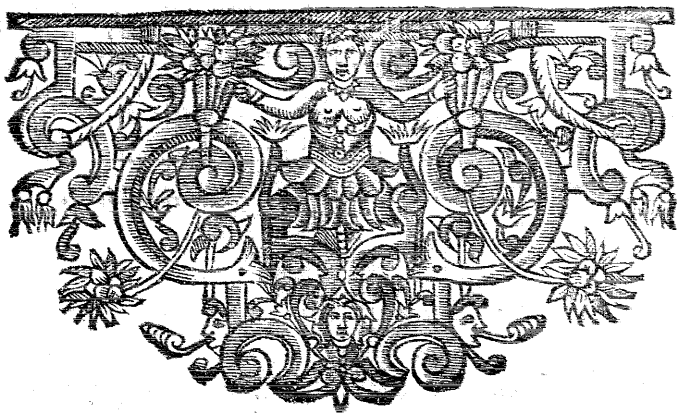
* κλυτὰς δαδὰ

λατρίῳ ἑμῶν πτυχῶν. Pindar. Od. 1. Olymp.

DE RECENTIBVS EIVSDEM
ELEGIS.

*Summe Parens, triplici crines diademate cinctus
Qui nitidi referas aurea templa poli.
Ergone sueta chelys laudes resonare Tonantis,
Triste Elegis CHRISTI nunc gemit ante pedes?
Mucatum quænam vatem nova cura remordet,
Atque adeò penitus pectora sancta coquit?
Nempe Tibi, atque Deo tranquilla mente canebas,
Ipse dabat quondam quæ cecinisse Deus:
Nunc nostras lacrymis culpas, fletuque lavare,
Maxime, qua polles, nos Pater arte doces.*

*Dell' ultima impressione de' Poemi di NOSTRO
SIGNORE, fatta in Vaticano.*

Celeste lira a lui data, e da lui appesa nel
tempio di S. Pietro.

*Questa che quì da l' alte mura pende
Stellante cetra, e 'l tempio orna di Piero,
Fiammeggiò pria lassù ne l' emisfero,
Ma via più chiara hor quì fra noi risplende.
Ch' al gran MAFFEO, mentre il suo aiuto attende,
Diella quisi, c' ha del Ciel fourano impero;
Ond' egli alzò lo stil sublime altero
Là, ue l' arte, e l' ingegno non si stende.
Cantando al suon de la celeste lira,
Vdì già 'l Tebro i suoi divini carmi,
Quali un tempo senì solo il Giordano.
Hor, del pastore, il qual Sione ammira,
Emulo illustre, in questi sacri marmi
L' appese, anch' ei pastore in Vaticano.*

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 309

LECTURE 10

STATISTICAL MECHANICS

ENTROPY

1. Introduction

2. Entropy and Probability

3. The Boltzmann Distribution

4. Summary

5. Exercises

